

Інформаційна картка

Автор: Кравчук Алла Дмитрівна

□

Інформаційна картка
учасника першого (міського) туру
всеукраїнського конкурсу «Учитель року – 2017»
у номінації «Початкова освіта»

Прізвище, ім'я, по батькові	Кравчук Алла Дмитрівна
Місце роботи	КЗ «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 9 ВМР»
Посада	Вчитель початкових класів
Освіта (найменування вищого навчального закладу, рік закінчення навчання)	ВДПУ ім..М.Коцюбинського, 2007 рік, початкове навчання
Самоосвіта (за останні 5 років; очна, дистанційна форма; рік проходження та найменування освітніх програм, курсів, тренінгів тощо)	Тема «Розвиток мислення молодших школярів», курси підвищення кваліфікації ВОІПОПП з 17.03.2014 по 28.03.2014, випускна робота на тему: Інноваційні технології навчання в початковій школі»
Педагогічний стаж	9
Кваліфікаційна категорія	ІІ категорія
Звання	
Педагогічне кредо	Вчитель – це дзеркало для дітей : чого навчає сам, як на зразкові показує на собі.
Технології, методи та форми, що використовуються у навчально-виховному процесі	
Робота в малих групах, робота в парах, незакінчене речення, «мікрофон», «мозковий штурм», дискусія, презентація, віртуальні екскурсії, «асоціативний куц»	
Автопортрет «Я – педагог і особистість» (у формі есе)	

Дивлюсь за вікно, як то сніг, то дощ наввипередки покривають землю, і згадую свою історію. Після декретної відпустки мені запропонували 4 клас. Я схвильовано знайомилася із дітьми, з острахом дивилася на батьків. Ночами готувала конспекти і робила презентації, шукала маршрути цікавих екскурсій.

Добре пам'ятаю, як після 9 класу на сімейній раді твердо заявила, що буду вчителем. Лише пізніше зрозуміла, що наставник - це не тільки високоморальна, освічена людина, а й особистість - щира, людяна, духовно багата, із внутрішньою силою і витривалістю.

Пройшло декілька років. Засніжений понеділок . Швидко снідаю. Поспіхом хапаю телефон, пару флешок, заштовхую в об'ємну сумку зошити, конспекти - і вперед. По дорозі не дає спокою телефон . «Ми захворіли, вибачте». «Перепрошую, запізнилась, зламалась машина». Упевнено заходжу до школи - і розпочинається щоденна шкільна вистава . Іноді замислююсь над тим, що могла не стати вчителем, а, наприклад, лікарем , як сестра.

Тоді б я ніколи не дізналась , як робляться презентації і готуються конспекти, конкурси «на вчора», як боязко заповнюєш класний журнал і тремтиш, коли його перевіряє завуч, як до опівночі шукаєш в Інтернеті щось цікаве і нове до уроку. А серед усіх сумок обираєш не ту, яка найбільше подобається, а яка б вмістила багато зошитів, календарне планування, книжки, папки, та ще й хлібина.

Та, не зважаючи на все це, їдучи додому після роботи, думаєш, що буде завтра : чи вивчить Віталій ,нарешті, табличку множення , чи стане сил Сашкові на конкурсі імені Петра Яцика , і якою буде Андрієва чергова перемога на змаганнях із сумо, чи не забудуть дівчата одягти вишиванки.

Знаю, що можу підтримати, допомогти , порадити, переконати. Це було зрозуміло крізь їхні сльози на останньому дзвонику, прощальному уроці в 4 класі.

Тепер упевнено можу сказати, що зробила правильний вибір , не уявляю іншого життя, де немає школи, учнів і батьків, колег та адміністрації, конспектів , презентацій, екскурсій і конкурсів. Це все дає енергію і силу без зупину долати труднощі, розвиватись мені як особистості.

Посилання на персональний Інтернет-ресурс (за наявності)

mynewallablog.blogspot.com